

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 526/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A. V., P., a I. V., V., obaja zastúpení advokátom JUDr. P. P., H., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 73/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. V. a I. V. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. mája 2013 doručená sťažnosť A. V. a I. V. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 73/2010.

2. V sťažnosti sťažovatelia uviedli, že 15. októbra 2010 podali na okresnom súde návrh, „v ktorom si uplatňujú finančné prostriedky z titulu investícií do nehnuteľnosti – rodinného domu vo vlastníctve odporcov“.

3. Sťažovatelia uviedli, že okresný súd vydal 1. marca 2013 uznesenie o späťvzati návrhu vo výške 21 393,35 €, konanie v tejto časti zastavil a zároveň im bol vyrúbený súdny poplatok zo zvyšku uplatňovanej sumy. Okresný súd sa podľa tvrdení sťažovateľov v liste, ktorý bol odpoveďou na žiadosť ich právneho zástupcu na nariadenie pojednávania, vôbec nevyjadril k obdobiu od 15. októbra 2010 do 1. marca 2013. Podľa sťažovateľov nečinnosťou okresného súdu, nepojednávaním a nevykonávaním žiadnych úkonov došlo k porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. Sťažovatelia na základe uvedených skutočností žiadajú, aby ústavný súd vo veci nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 73/2010 porušil právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Sťažovateľom priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 Eur (slovom desaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Sťažovateľom priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 471,27 Eur, ktorú je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť, na účet právneho zástupcu JUDr. P. P. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone o ústavnom súde, pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), splnenie ktorých je predpokladom začatia konania pred ústavným súdom.

6. Ústavnému súdu bola doručená sťažnosť podpísaná advokátom JUDr. P. P. Napriek skutočnosti, že na jej titulnej strane bolo uvedené, že prílohou sťažnosti je aj splnomocnenie pre advokáta, táto príloha nebola k sťažnosti pripojená, v dôsledku čoho nemožno považovať za preukázané, že sťažovatelia udelili advokátovi plnú moc na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Ďalšími prílohami sťažnosti boli „*Listiny podľa obsahu sťažnosti*“. Išlo o kópie listov advokáta adresované okresnému súdu – žiadosť o nariadenie termínu pojednávania a jej urgencie. Uvedené žiadosti nie je možné považovať za sťažnosti podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Za také ich nepovažoval ani okresný súd, čo uviedla jeho podpredsedníčka JUDr. A. K. v odpovedi sp. zn. Spr. 118/13 z 5. marca 2013.

7. Napriek uvedeným skutočnostiam, ktoré už samostatne odôvodňujú odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a neprípustnosť sťažnosti, ústavný súd preskúmal doterajší priebeh konania na okresnom súde. Z vyjadrenia podpredsedníčky okresného súdu a preverení na okresnom súde bolo zistené, že navrhovatelia podali 15. októbra 2010 návrh na okresnom súde bez zaplatenia súdneho poplatku. Následne 1. apríla 2011 zobrali návrh

späť v čiastke 21 393,35 €. Okresný súd vydal 1. marca 2013 uznesenie o zastavení konania v uvedenej čiastke a vyzval navrhovateľov na zaplatenie súdneho poplatku. Navrhovatelia požiadali okresný súd o oslobodenie od súdnych poplatkov. Súdu však nepredložili doklady oprávňujúce na ich oslobodenie, v dôsledku čoho okresný súd uznesením z 12. júna 2013 rozhodol o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov. Sťažovatelia sa proti rozhodnutiu 28. júna 2013 odvolali, na základe čoho bol spis postúpený Krajskému súdu v Trnave, kde sa aj t. č. nachádza.

8. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd bol v právnej veci sťažovateľov nečinný v období od doručenia žaloby do rozhodnutia o späťvzati žaloby, a to od 15. októbra 2010 do 1. marca 2013. Napriek skutočnosti, že ide o dlhšie časové obdobie od podania návrhu, možno takto vzniknutý prieťah považovať za ojedinelý, pričom po sťažovateľmi podaných urgenciách a ich vybavení podpredsedníčkou okresného súdu tento vo veci koná. Celkovú dobu nečinnosti v konaní pred okresným súdom preto ústavný súd nepovažuje za neprimeranú a takú, ktorú by mohol kvalifikovať ako zbytočné prieťahy, a tým aj porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Berúc do úvahy skutočnosti uvedené v bode 7 a 8 dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť je potrebné odmietnuť.

10. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími nárokmi sťažovateľov uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2013